

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אליהו בכר

מבקש מאיר אברמוביץ
ע"י ב"כ עו"ד גיל איזנברג ממושרד עו"ד איזנברג-גולדמן

נגד

משיבה מדינת ישראל – רשות המסים
ע"י ב"כ עו"ד שירה ויזל-גלצור מפמת"א (אזרחי)

פסק דין

- 1
- 2 1. תקלה במערכת רשות המסים הביאה לגביית יתר במשך כחודשיים, עד שזוהתה על ידי עובד
- 3 הרשות ותוקנה. הרשות לא פרסמה ברבים את דבר התקלה ותיקונה. בעת שהתקלה הייתה בתוקף,
- 4 המבקש חויב ביתר במסי יבוא וקנס מנהלי. כעבור כשנתיים הגיש המבקש בקשה לאישור תובענה זו
- 5 כייצוגית על גביית היתר. מהבקשה השתמע שהרשות המשיכה בגביית היתר בשנתיים שקדמו
- 6 לתובענה וכי מדובר בקבוצה המונה עשרות אלפי מקרים וגביית יתר בסך של כ-5 מיליון ₪. בפועל –
- 7 כאמור לעיל, גביית היתר עמדה על סך של כ-4,600 ₪ נמשכה חודשיים בלבד והופסקה ביוזמת הרשות
- 8 וללא קשר למבקש כשנתיים קודם להגשת בקשת האישור.
- 9 השאלה המרכזית נשוא פסק הדין דנן היא – מי זכאי להוצאות ההליך. האם המבקש וב"כ זכאים
- 10 לגמול ושכר טרחה כיוון שלולא הגשת ההליך התנהלות רשות המסים לא הייתה מקבלת פומביות;
- 11 או שמא רשות המסים זכאית להוצאות כיוון שבירור עובדתי מקדים היה מעלה שאין מקום להגשת
- 12 ההליך.
- 13 **רקע**
- 14 2. ביום 25.1.2018 המבקש רכש בדיוטי פרי בנתב"ג טובין שונים בסך של \$688.88, ובכללם 10
- 15 פקטים של סיגריות ו-4 בקבוקי משקאות חריפים אותם הפקיד עד חזרתו ארצה. בכניסתו לישראל
- 16 ביום 29.1.2018, עבר המבקש דרך "המסלול הירוק" מבלי להצהיר על הטובין שרכש, על אף שרכש
- 17 כמות העולה על הכמות הפטורה מחובת הצהרה ותשלומי מס יבוא והיה עליו לעבור ב"מסלול
- 18 האדום" ולהצהיר על הטובין בהתאם. פקידי המכס תפסו את כמות הטובין שעלתה על המותר בייבוא
- 19 אישי, ואישרו למבקש לשחרר את הטובין שנתפסו בכפוף לתשלום תשלומי מכס, מס קניה ומע"מ
- 20 בסך 1,834 ₪ וכן קנס מנהלי בסך 1,834 ₪. סה"כ חויב המבקש בסך של 3,668 ₪.
- 21 שער החליפין לפיו חושבו מסי הייבוא והקנס המנהלי שהוטל על המבקש היה שגוי, מה שהוביל לחיוב
- 22 ביתר בסך של כ-43 ₪. הסיבה לכך נבעה מתקלת מערכת באולמות הנוסעים במעברי הגבול (נתב"ג,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 מעבר אלנבי, נהר הירדן, ערבה, טאבה, שדה התעופה רמון/עובדה, נמל אשדוד, נמל חיפה ונמל אילת).
2 כאשר בשל טעות אנוש נחסמה המערכת הקובעת את שער המטבע העדכני. מדובר במערכת מחשוב
3 חדשה ("שער עולמי") לניהול סחר חוץ שעלתה ביום 14.1.2018. המערכת החדשה החליפה את מרבית
4 המערכות התפעוליות ששימשו באותה עת, ונועדה לשרת כלל הגורמים המעורבים בתהליכי סחר חוץ
5 של המדינה, ובכלל זה יבואנים ויצואנים, משלחים, מעברי גבול, חברות תעופה וספנות, משרד ממשלה
6 וכיו"ב. תפקיד המערכת הוא לנהל הכנסתם של טובין לישראל לצורך אכיפת דינים ותקינה בתחומים
7 שונים כגון ביטחון, תחבורה, בריאות ומסים. התקלה אותרה על ידי עובד המשיבה ותוקנה כבר ביום
8 19.3.2018. בסה"כ עמדה התקלה בתורף כחודשיים, מיום 14.1.2018 ועד ליום 19.3.2018, ובתקופה
9 זו נגבו שערי חליפין שגויים באולמות הנוסעים, מה שגרר הן גביית יתר והן גביית חסר.

10 טענות הצדדים

11 3. ביום 23.1.2020 הגיש המבקש בקשה לאישור התובענה כייצוגית בה עתר להשבת תשלומי
12 מכס, מס קנייה, מע"מ וקנסות מנהליים, שעל פי הטענה נגבו לפי שער מטבע הגבוה ביותר מ-1%
13 משער המטבע הקבוע בדין. לטענתו, ס' 130 לפקודת המכס (נוסח חדש) קובע כי ערכם של טובין יקבע
14 ככלל לפי ערך העסקה שבה נרכשו. לעניין טובין שנרכשו במטבע חוץ, ס' 148 לפקודת המכס קובע כי
15 מחיר הטובין יחושב במטבע הישראלי לפי כללים שקבע שר האוצר. לפי ס' 1 לכללי המכס (חישוב
16 מחיר הנקוב במטבע חוץ), התשמ"ט – 1989 (להלן: "כללי המכס"), השער לחישוב הוא השער היציג
17 שמתפרסם בבנק ישראל בתוספת 0.5%. ס' 2 לכללי המכס קובע כי מחיר הטובין שנפדו יחושב לפי
18 השער היציג מיום ו' שקדם ליום הפדיון. בעניינו של המבקש יום הפדיון היה יום 29.1.2018, ויש
19 להתייחס לשער היציג שפורסם ביום ו' (19.1.2018), שהוא 3.406 ₪ ל-\$1, בתוספת חצי אחוז, ובסה"כ
20 3.423 ₪. אולם השער לפיו חושב מחיר הטובין שרכש המבקש עמד על 3.463 ₪ ומכאן מדובר בגביית
21 יתר בחוסר סמכות. המבקש טען כי פנה ביום 25.2.2019 בפנייה מקדימה למנהל המכס בדרישה
22 להשבת תשלום היתר, אולם הרשות לא השיבה לפנייה ומכאן התובענה דנן. נטען כי סכום ההשבה
23 לתובע מסתכם ב-42.96 ₪ ושווי התובענה מוערך בסך העולה על 5,000,000 ₪. הקבוצה הוגדרה כ"כל
24 ציבור החייבים למשיבה מהם נגבו תשלומי מכס, מס קנייה, מע"מ וקנסות מנהליים בקשר עמם, על
25 בסיס קביעת שערי מטבע חוץ בלתי חוקיים".

26 4. ביום 23.4.2020 הוגשה תשובת המשיבה לבקשה, וזו כללה הודעה על חדילה "למען
27 הזהירות". המשיבה פירטה אודות עליית המערכת החדשה, התקלה שחלה בשל טעות אנוש, התגלתה
28 על ידי עובד המשיבה ותוקנה. המשיבה הדגישה שתיקון הטעות נעשה לפני זמן רב, ללא קשר להליך
29 זה ואין בניהול ההליך כדי להביא תועלת לציבור. עוד נטען כי המכתב שהמבקש טוען ששלח, לא אותר
30 אצלה ולא ידוע אם התקבל. נטען כי בהתאם לסעיף 30א לפקודת המכס וכן הפרק התשיעי לתקנות
31 המכס, התשכ"ו – 1965 שעניינו מתן הצהרות בנמל תעופה, נמל ים ובמסוף מעבר, אדם הנכנס לישראל
32 נדרש לעבור במסלול האדום או במסלול הירוק. מעבר במסלול האדום משמעותו "יש טובין להצהרה"
33 – ואז נדרש להצהיר על הטובין ולשלם מסי יבוא בגינם. מעבר במסלול הירוק משמעותו "אין טובין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 להצהרה". אם אדם עובר במסלול הירוק שברשותו טובין להצהרה, הטובין נתפסים ומוטל קנס
2 מנהלי. במרבית המקרים ניתן לשחרר את הטובין תמורת תשלום מסי היבוא והקנס המנהלי. אם בעל
3 הטובין לא מעוניין לשחרר את הטובין, הם מחולטים ומוחרמים לטובת המדינה ולא נגבים מסי יבוא.
4 נטען כי מדובר בסה"כ ב-61 מקרים של הודעות קנס שנפתחו בתקופה האמורה וטרם שולמו, מתוכם
5 42 הודעות קנס שבהן החיוב הוא חיוב בחסר או שלא קיים הפרש כלל. מכאן נטען כי מדובר בסה"כ
6 ב-19 הודעות קנס במסגרתן קיים חיוב ביתר זניח שטרם נגבה – כ-100 ₪ בלבד, ומדובר בזוטי דברים.
7 יצוין כבר כעת כי נתונים אלו תוקנו בהמשך והובהר כי למעשה יש רק הודעת קנס אחת ע"ס 18 ₪
8 שלא שולמה במועד הגשת בקשת האישור, וכי הסיבה לנתון השגוי היא ש-18 הודעות הקנס האחרות
9 לא שולמו באולם הנוסעים, אלא במועד מאוחר יותר, ולפיכך לא עודכנו במערכת. לאור כל האמור
10 לעיל נטען כי מדובר בהליך סרק שלא יביא לתועלת לציבור והתובענה אינה הדרך היעילה וההוגנת
11 להכריע במחלוקת. מכאן התבקש להורות על דחיית בקשת האישור, ולחילופין התבקש לראות
12 בתשובה כהודעת חדילה.

השתלשלות ההליך

13
14 5. המבקש הגיש בקשה לגילוי מסמכים, בה התבקשה המשיבה להעביר נתונים בנוגע לכמות
15 המקרים ולסכומים שגבתה ביתר בקשר עם מי שייבא טובין בסכום העולה על סכום הפטור ושילם
16 בגינם תשלומי מסים (היינו – מי שהצהיר כדן על הטובין ונדרש לשלם את מסי היבוא; לעומת
17 המבקש שלא הצהיר על הטובין ונאלץ לשלם הן מסים והן קנס). המבקש טען כי המשיבה מתעלמת
18 במכוון ממי ששילם מסים על הצהרה כדן, כדי לצמצם את הגמול ושכר הטרחה לאחר חדילה;
19 המשיבה טענה כי מדובר בבקשה מוקדמת שאין מקום לדון בה בטרם תידון טענתה שיש לדחות את
20 התביעה. נטען כי הנתונים רלוונטיים לכל היותר לשאלת שיעורי הגמול ושכר הטרחה, אולם טרם
21 נקבע כי המבקש וב"כ זכאים לגמול ושכ"ט בנסיבות העניין, כאשר החדילה נעשתה ללא קשר למבקש
22 וזמן רב קודם לפנייתו. נטען כי חיוב המשיבה במתן נתונים תסיט את הדיון מעיקרו ותכביד על
23 המשיבה. עוד נטען כי הנתונים המבוקשים אינם מצויים בידה וכי איתורם, בוודאי בימי מגפת
24 הקורונה בה נעדרים עובדי המשיבה יביא להכבדה כיוון שנדרשות פעולות של חקר ועיבוד נתונים.

25 קבעתי כי בשלב זה נדרשת המשיבה לעדכן רק בדבר תשלומי יתר שטרם שולמו (הן מסים והן קנסות)
26 – על מנת לוודא כי אכן חדלה מגבייה, אולם הוספתי שמן הראוי כי רשות ציבורית שגילתה טעות
27 שהובילה לגביית יתר מהציבור, תהיה מודעת להיקף הגבייה ותנהג בשקיפות בקשר לכספים שהגיעו
28 אליה לכאורה שלא כדן.

29 6. המשיבה הגישה תגובה ותצהיר מעודכן לפיו אין חובות מס פתוחים שטרם שולמו, כדלקמן:
30 נטען כי מי שעובר במסלול האדום (ומצהיר על הטובין) משלם את המס בהתאם ולכן אין חובות
31 פתוחים. נטען כי על העוברים במסלול האדום לא מוטל קנס, אלא אם ניתנה הצהרה חלקית או שגויה,
32 אז מוטל כופר בנוסף למס – ואלו שולמו; מי שעובר במסלול הירוק ונתפס, הוטל עליו קנס מנהלי (או
33 כופר אם מדובר בתייר), ומכאן שתי אפשרויות, האחת – הטובין שוחררו ובמקרה זה המס והקנס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 שולמו, והשנייה – הטובין לא שוחררו ובחלוף הזמן חולטו והוחרמו, במקרה זה לא נגבים מסים אולם
2 ייתכן ונותר קנס פתוח. המשיבה עדכנה כאמור כי בדיקה חוזרת העלתה שקיימת רק הודעת קנס אחת
3 ובה גביית יתר ע"ס 18 ₪ שלא שולמה; המבקש נותר בעמדתו כי המשיבה לא נתנה כל טעם המצדיק
4 את ההתנגדות לחשיפת כלל סכומי הגבייה, וטען כי המשיבה מבקשת לא רק חסינות מהשבת הכספים
5 בשל החדילה, אלא גם חסינות מתשלום גמול ושכ"ט על אף שהכירה בנכונות עמדת המבקש.

6 7. בהמשך, התקיים דיון בפניי בו הציגה ב"כ המשיבה את כלל הנתונים. טענות אלו נתמכו
7 בתצהיר מטעם המשיבה – לפיו הגבייה ביתר לגבי מסים, קנסות וכופר מכל הגורמים – בין שעברו
8 במסלול הירוק ונתפסו ובין שעברו במסלול האדום והצהירו הצהרה מלאה או חלקית, הינה 4,604.96
9 ₪ ב-1,166 מקרים. עוד הוסף כי קיימת גם גבייה בחסר בסכום של 5,972 ₪ ב-917 מקרים.

טענות הצדדים לעניין גמול ושכר טרחה

10 8. המבקש ובא כוחו טענו שיש לפסוק לזכותם גמול בסך 10,000 ₪ ושכ"ט בסך 50,000 ₪
11 בתוספת מע"מ, וזאת בעיקר בשל שיקולי הרתעה.

12 13 אשר לשיקולי תשומה, נטען כי מדובר בסוגיה המצריכה מקצועיות והבנת תחום המיסוי לסוגיו, וכי
14 מדובר בבקשה מורכבת שהצריכה מומחיות ובקיאיות בדין המנהלי ובדיני המס. נטען כי בנקודת
15 המוצא לא ניתן היה להעריך את היקף התובענה ובנקל יכול להתברר כי מדובר בתביעת עתירת שווי.
16 נטען כי הוגשה תביעה ראויה לאחר עבודת חקר רחבת היקף לגבי הוראות הדין ויישומן במקרה
17 הפרטני, ובסופו של יום החדילה מוכיחה שהבקשה הייתה ראויה ומבוססת והביאה את המשיבה
18 להכיר בפומבי בגביה הבלתי חוקית.

19 20 אשר לשיקולי תפוקה, נטען כי גם אם התועלת לקבוצה אכן נמוכה כנטען, התועלת נותרה בכיס
21 המשיבה באקט חד צדדי וללא פרסום, תוך ניצול לא ראוי של פערי הכוחות וללא פיקוח. נטען כי
22 המשיבה ניסתה לגמד את משמעותה החמורה של הגבייה שלא כדן, וכי התועלת בתובענה היא פרסום
23 המקרה והבאתו לידיעת הציבור, קבלת מידע קונקרטי על הגבייה שהמשיבה ניסתה להסתיר, וכן
24 תועלת הרתעתית. נטען כי על בית המשפט לשקול במקרה זה שיקולי תפוקה הרתעתית והכוונה
25 ציבורית, ולשרטט למדינה מסלול התנהלות ראוי למקרים הבאים; המבקש עמד על כך שמטרת חוק
26 תובענות ייצוגיות היא בין היתר "להפריט" את האכיפה ולהרתיע מזיקים פוטנציאלים, על ידי הבטחת
27 תגמול כספי למייצגי הקבוצה. נטען כי מנקודת מבט ציבורית, ככלל יש להרחיב את היקף התובענות
28 הייצוגיות ולאפשר תובענה ייצוגית גם כאשר ניהולה מחייב סטייה מהעקרונות המשפטיים המוכרים.
29 נטען כי ס' 20(ג)1 לחוק שמאפשר מתן כל סעד שבית המשפט ימצא לנכון לטובת הציבור, כאשר
30 פיצוי כספי אינו מעשי בנסיבות העניין, מבטא את עדיפות מטרת ההרתעה על מטרת הסעד. עוד נטען
31 כי בקשת האישור במקרה דנן יצרה הרתעה עתידית כפולה למשיבה: האחת, שלא תותיר בכיסה
32 כספים שהיא מודעת שנגבו שלא כדן, ללא פיקוח ובמחשכים; השנייה, שלא תסתיר מידע בדבר נתוני
הגבייה לאחר שהכירה בצדקת הטענות לגבי הגבייה הלא חוקית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 אשר לשיקולי הכוונה ציבורית, נטען כי הרשות חרגה מסמכותה ולא נתנה לכך פומבי, תוך שהיא
2 מותירה בכיסה כספי גביה בלתי חוקיים ללא דין וללא דין – היינו אינה פועלת כמגדלור של תקינות
3 ציבורית. נטען כי יש לפסוק גמול ושכ"ט בסכומים משמעותיים כדי ליצור תמריץ לאכיפת הדין
4 במקרים דומים.

5 9. המשיבה טענה שאין הצדקה לפסוק למבקש ולבא כוחו גמול ושכר טרחה ויש לחייבם
6 בהוצאות כדי להרתיע מפני הגשת תביעות סרק שלא עומדת מאחוריהן בדיקה של ממש של נתונים
7 ועובדות. המשיבה הדגישה כי הטעות במערך הגבייה תוקנה כמעט שנתיים קודם להגשת התובענה
8 וללא קשר לפנייתו של המבקש. עוד נטען כי גם בתקופה בה חלה הטעות – כחודשיים בלבד – נגבה
9 מס ביתר הסכום העומד על 4,604.96 ₪ בלבד ב-1,166 מקרים, כשבמועד הגשת התובענה נותר חוב
10 פתוח אחד בלבד בגביית יתר בסך 18 ₪. נטען כי המבקש על סמך מקרה אישי בודד שהתרחש כשנתיים
11 קודם לכן וללא בדיקה ובירור של מצב הדברים העובדתי, הגיש בקשה לאישור התובענה כייצוגית –
12 תביעה שאינה ראויה להתברר והתבססה על מצג עובדתי שגוי ומטעה.

13 המשיבה טענה כי אין כל קשר סיבתי בין פנייתו של המבקש ובין תיקון הטעות, ובנסיבות אלו דין
14 הבקשה לגמול ושכר טרחה להידחות, והפנתה לפסקי דין בהם נקבע שבנסיבות בהן הרשות הפסיקה
15 את הגבייה ללא קשר לבקשת האישור, לא זכאי המבקש לגמול ושכר טרחה (לדג' רע"א 729/04 **מדינת**
16 **ישראל נ' קו מחשבה בע"מ** (26.4.2010); רע"א 6340/07 **עיריית ת"א נ' טיומקין**). עוד נטען כי לנוכח
17 הנזק המזערי שנגרם לציבור, כמו העובדה שהתקלה תוקנה שנתיים קודם להגשת התובענה, זכאית
18 היא להגנת "זוטי דברים" הקבועה בסעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] וחלה גם בתובענות ייצוגיות.
19 נטען כי הוצאות ניהול ההליך עולות בהרבה על תועלתו כשסכומי התגמול המבוקשים עולים ביותר
20 מפי 12 מהתועלת שהיה יכול להביא לציבור לו הבקשה הייתה מתקבלת, ומדובר בשיעור חסר תקדים.

21 עוד נטען כי גם אם היה קשר סיבתי בין פניית המבקש להפסקת הגבייה, הרי שהשיקולים לפסיקת
22 גמול ושכר טרחה אינם תומכים בפסיקתם בענייננו. נטען שהתשומה היא מינימלית, והמבקש ובא
23 כוחו לא עשו פעולות מינימליות המתבקשות מתפקידם וכי כל המאמץ של המבקש הוא הברחת טובין
24 לארץ, שליחת מכתב בלא שטרר לבדוק אם התקבל, ללא חיפוש חברי קבוצה נוספים וקיומה של
25 קבוצה וללא בירור העובדות. נטען כי אמנם כיום אין חובת פניה מוקדמת אולם מי שלא ממצה את
26 ההליך של הפנייה המוקדמת לא יכול לצפות כי עדיין יזכה בגמול ושכ"ט לאחר שיתברר שאין הצדקה
27 לניהול ההליך. עוד נטען כי מדובר בסוגיה מיסויית שבמומחיות, אלא בחישוב פשוט של שער חליפין
28 שנעשה ללא חו"ד; נטען שהמבקש לא הביא כל תועלת לקבוצה בהינתן שהגבייה הופסקה ללא קשר
29 לתובענה וכי אף לא הביא לתועלת לציבור אלא להפך – הטריח את בית המשפט והמשיבה בתביעת
30 סרק; המשיבה טענה כי הגשת התובענה לא תיקנה את דרכי הרשות, שכן תיקון התקלה נעשה לפני
31 זמן רב, ואשר לעניין הפרסום – עניין זה אינו נופל לגדרו של פרט 11 ואינו מצדיק כלשעצמו הגשת
32 תובענה ייצוגית ופסיקת גמול ושכ"ט. נטען כי אף אם יש מקום לעודד את פרסום הטעות, מקומו של
33 עידוד זה במסגרת הליך ייצוגי ובאמצעות פסיקת גמול ושכ"ט; בנוסף, המשיבה הצביעה על הפער

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 שבין הסעד הנתבע בבקשה לאישור לבין הגבייה בפועל, וטענה כי הנזק שנגרם לקבוצה הוא בסך של
2 אלפי שקלים בודדים. זאת ועוד, לטענת המשיבה המבקש עצמו הפר את החוק ונכנס לארץ מבלי
3 שהצהיר על טובין, ולפיכך פסיקת גמול למבקש היא בבחינת "חוטא נשכר".

4 דיון והכרעה

5 10. נסיבות המקרה אינן מצדיקות פסיקת גמול ושכר טרחה.
6 כידוע, השיקולים לפסיקת גמול ושכר טרחה מפורטים בין היתר בסעיפים 22-23 לחוק תובענות
7 ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), אולם אין מדובר ברשימה סגורה ועל בית המשפט לבחון
8 כל מקרה על פי נסיבותיו. ככלל, מקובל לסווג את השיקולים בעניין זה לשיקולי תשומה – הנוגעים
9 לטרחה, להוצאות ולסיכון שנטלו על עצמם התובע ובא כוחו; שיקולי תפוקה, הנוגעים לתועלת
10 שהסבה התובענה לקבוצה המיוצגת; ושיקולי הכוונה ציבורית.

11 שיקולי תשומה

12 11. אשר לשיקולי התשומה, אין מדובר בסוגיה מורכבת שמצריכה מומחיות מיוחדת. מדובר
13 בחישוב פשוט של שער חליפין שלא דורש מומחיות בדיני מס. המבקש ערך בעצמו את החישוב, לא
14 נזקק לחוו"ד ואין מדובר בעניין עם רקע עובדתי מורכב. המבקש ובאי כוחו גם לא הגישו כל פירוט
15 אודות מאמצים מיוחדים שנעשו על ידם בתיק או הוצאות נדרשות שנדרשו אליהם.

16 12. זאת ועוד, המבקש ובאי כוחו לא התנהלו כנדרש, מה שהוביל למעשה להגשת הליך סרק.

17 לטענת המבקש, אין מדובר בתביעת סרק כיוון ש"המבקש חף מכישורי נבואה על רוחביות התופעה"
18 (ס' 2.3 לסיכומי התשובה של המבקש), ומכאן שבהעדר פרסום מצד המשיבה אודות התקלה ותיקונה
19 – "בנקודת המוצא כלל לא ניתן להעריך את היקף רוחבה של התופעה וברור שבנקל יכלה להתברר
20 תמונת תביעה עתירת שווי פי כמה וכמה" (ס' 2.12 לסיכומי המבקש). אין בידי לקבל טענות אלו.

21 על תובע ייצוגי ובא כוחו מוטלת חובה לבצע "בדיקה הולמת" קודם להגשת בקשת האישור (חמי בן-
22 נון וטל חבקין "היש להטיל על תובע נטל לפנות לנתבע לפני הגשת בקשה לאישור תובענה
23 כייצוגית?" עלי משפט יב 7, 25 (התשע"ו)). על פי בן נון וחבקין, הבדיקה ההולמת היא אחת ממטרות
24 הפנייה המוקדמת, אלא שלשיטתם אין מקום לחייב בפנייה מוקדמת, ויש דרכים יעילות יותר לביצוע
25 בדיקה הולמת ובכלל זה "חקירה פרטית, בדיקה מקדמית עם חברי קבוצה פונטציאלים, ניסיונות
26 לברר את העובדות עם הנתבע בלא לחשוף את מטרת הברור" (שם, ה"ש 75; כן ר' ה"ש 79 באמצעות
27 פנייה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח – 1998, ביחס לתובענה נגד רשות). בן נון וחבקין מוסיפים
28 וטוענים "שיש להותיר את הבחירה אם לפנות לנתבע בידיהם של התובע המייצג ובא כוחו אשר
29 יישאו בסיכונים הנובעים מהגשת בקשת אישור ללא בדיקה", ובכלל זה "דחיית בקשת האישור תוך
30 חיוב בהוצאות או בהחלפת הייצוג" (שם, בעמ' 25 ו-28). בהקשר זה של ברור עובדתי מקדים, גם
31 נקבע בפסיקה כי "... איסוף הראיות, בהמשך לפגיעה המקורית והאותנטית, מסייע בייצוגם של
32 חברי הקבוצה נאמנה ובהצגת תמונה מלאה יותר בפני בית המשפט..." (רע"א 3698/11 שלמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

- 1 תחבורה (2007) בע"מ נ' ש.א.מ.ג.ר. שירותי אכיפה בע"מ, פסקה מ"ו לפסק דינו של כב' השופט
2 רובינשטיין (6.9.2017) (להלן: "עניין שלמה תחבורה").
- 3 כידוע, חובת הפנייה המוקדמת בתובענה ייצוגית נגד רשות בוטלה בדנ"מ 5519/15 יונס נ' מי הגליל
4 תאגיד המים והביוב האזורי בע"מ (17.12.2019) (להלן: "דנ"מ מי הגליל"), אולם נקבע שם כי
5 "במקרים מתאימים רשאי בית המשפט – על פי שיקול הדעת המסור לו כאמור – לייחס למבקש או
6 לבא כוחו חוסר תום לב בשל אי פנייה מוקדמת, ככל שהנסיבות הקונקרטיות של המקרה הפרטני
7 מצדיקות זאת" (שם, בפס' 38 ופס' 48(ד) לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות). עוד נקבע כי כאשר החובה
8 לייצג את הקבוצה בתום לב ובדרך הולמת מופרת, ניתן לסלק את ההליך על הסף, להחליף את
9 המייצגים או "לתת לכך משקל בקביעת הגמול ההולם" (עניין שלמה תחבורה, בפס' מ"א לחוות דעתו
10 של כב' השופט רובינשטיין וכן בחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן).
- 11 13. מצאתי כי בעניינינו הכף נוטה לחובת המבקש ובא כוחו שלא ביססו את בקשת האישור כנדרש
12 – אם מחמת העדר ביצוע בדיקה הולמת ואם מחמת העדר פנייה מוקדמת.
- 13 ראשית, בנסיבות העניין הוגשה תובענה ייצוגית המבוססת על מקרה הפרה בודד שהתרחש כשנתיים
14 קודם להגשת התובענה. הסתמכות על מקרה בודד כבסיס לתובענה ייצוגית היא בעייתית כשלעצמה
15 (ר' גם אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט
16 131, 140 (תשס"ז) – לפיו נדרש להביא בפני בית המשפט מספר מקרים על מנת לבסס שאין מדובר
17 במקרה פרטני). הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן שחלפו כשנתיים מההפרה והבקשה הוגשה על
18 בסיס הנחה בלתי מבוססת כי ההפרה נמשכת. על המבקש להציג בפני בית המשפט תמונה עובדתית
19 עדכנית ומלאה, לרבות האם קיימת גביית יתר שהיקפה מצדיק הגשת תובענה ייצוגית – וזאת בין אם
20 התמונה העובדתית מתקבלת מחקירה עצמאית או מפנייה מוקדמת. יובהר כי אין מדובר במקרה בו
21 הפרטים מצויים בבלעדיות אצל המשיבה – הן משום שמידע בנוגע לשער החליפין מצוי אצל חברי
22 קבוצה פוטנציאלים והן משום שהמבקש כלל לא ניסה לנצל את אפשרות בקשת חופש המידע. כפי
23 שבסופו של יום התברר – ההפרה הופסקה זה מכבר, שווי התובענה אינו מתקרב לסכום שנטען
24 בבקשת האישור (פחות מ-0.1% - כ-4,600 ש"ח גביית יתר לעומת 5,000,000 ש"ח שווי התובענה הנטען)
25 והתביעה הייצוגית לא יכלה להיות הדרך היעילה להכרעה במחלוקת (ר' ס' 8(א) לחוק תובענות
26 ייצוגיות בדבר התנאים הנדרשים לאישור תובענה ייצוגית).
- 27 שנית, במועד ההפרה וכן במועד משלוח המכתב המקדים – חלה חובה לבצע פנייה מוקדמת לרשות.
28 עם זאת, המבקש לא עמד בחובה זו – הן משום ששלח מכתב מקדים בלתי מבוסס, חסר תשתית
29 משפטית ונעדר חישוב מתאים שהתבסס על טעות עובדתית משמעותית בנוגע לשער החליפין, ושיפר
30 את טענותיו רק בבקשת האישור; והן משום שלנוכח הכחשת קבלת המכתב ע"י המשיבה, פרט לצירוף
31 אישור משלוח הפקס למנהל רשות המסים, המבקש לא טען כי עשה מאמץ כלשהו לוודא כי המכתב
32 אכן התקבל ונמצא בטיפול. ראוי היה לכל הפחות שמכתב שנשלח ע"י ב"כ כמכתב מקדים על פי
33 החובה למיצוי הליכים, ישלח מלכתחילה למחלקה המשפטית, ולא ישירות למנהל הרשות, וכן יבוצע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 וידוא טלפוני לקבלת הפקסי ואף ניסיון נוסף לברר מדוע לא מתקבלת תגובה לאחר זמן סביר ; קשה
2 להתרשם כי מטרת המבקש במשלוח המכתב הייתה לברר את העובדות או להביא להפסקת הגבייה.
3 14. מהאמור לעיל עולה כי שיקולי התשומה בהליך דנן אינם תומכים בפסיקת גמול ושכר טרחה.
4 המבקש ובא כוחו לא נדרשו למאמץ מיוחד ועליהם לשאת בסיכון שיצרו בהעדר בירור עדכני אודות
5 הנתונים והעובדות הרלוונטיים לתובענה.

שיקולי תפוקה

6
7 15. אשר לשיקולי התפוקה. זה המקום להבהיר כי ככלל, נדרש קשר סיבתי בין פעולות המבקש
8 ובא כוחו ובין הסדרת/הפסקת הגבייה על מנת לזכות בגמול ושכר טרחה. התכליות המרכזיות בבסיס
9 הגשת תובענה ייצוגית נגד רשות הן בין היתר "אכיפת הדין ומניעת המשך הגבייה הבלתי חוקית"
10 (דנ"מ מי הגליל, בפסקה 39 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות). מכאן – כאשר באים לבחון את התועלת
11 שהשיגה התובענה הייצוגית נגד הרשות, התועלת המרכזית הנבחנת היא הסדרת/הפסקת הגבייה
12 ובמקרים המתאימים אף השבה.

13 אמנם יש סמכות לבית המשפט לפסוק גמול ושכר טרחה גם כאשר חדילת הרשות מהגבייה נעשתה
14 ללא קשר לפעולות המבקש, אולם לא מצאתי כי יש לכך הצדקה בענייננו. כך בדומה למקרה דנן,
15 בעניין טיומקין, שהוא פסק הדין המנחה לעניין חדילה שקדמה להגשת בקשת האישור, נקבע שאין
16 מקום לפסוק גמול או שכר טרחה "וזאת בהתחשב, בין היתר, בעובדה שהחוק המתקן נחקק
17 כשנתיים קודם למועד שבו הוגשה על ידו הבקשה לאישור התובענה כייצוגית ... ועל כן, אין מדובר
18 בבקשה אשר הובילה לחדילת הרשות מגביה בלתי חוקית" (רע"א 6340/07 עיריית תל אביב נ'
19 טיומקין, פס' 29 לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות (13.02.2011) (לעיל ולהלן: "עניין
20 טיומקין"); ר' גם ר' גם דברי כב' השופטת שטמר בעניין דומה: "שיקול הכוונה ציבורית בודאי מונע
21 פסיקת שכ"ט ותגמול בענייננו. אין לתמרץ הגשת תובענות ייצוגיות שהענין בהן חלף. כך, במקום
22 שהרשות שינתה מדרכיה, וצפויה להודיע על חדילה אם תוגש תובענה ייצוגית – אין מקום לפסוק
23 גמול ושכר טרחה..." ת"צ (מינהליים מרכז) 18569-05-12 פריזט נ' מי הוד השרון בע"מ, פס' 8
24 (08.12.2014); כן ר' דברי כב' השופט קיסרי: "אין קשר בין בקשת האישור לחדילה מן הגבייה הבלתי
25 חוקית, ובנסיבות אלה אין המבקשת יכולה להצביע על התועלת שצמחה לקבוצה, היינו ציבור
26 לקוחות המשיבה, מנקיטת ההליך, ולכאורה אין לפסוק גמול או שכר טרחה בקשר לכך" (ת"מ
27 (מינהליים חי') 31104-10-13 אחים שגראוי יזום ובניה בע"מ נ' עין כרמים תאגיד מים וביוב בע"מ,
28 פס' 8 (08.05.2014) (להלן: "עניין אחרי שגראוי"). יצוין שבאותו עניין נפסקו בסופו של יום גמול
29 ושכ"ט, כפי שיפורט להלן; ר' בנוסף ת"צ (מינהליים חי') 19827-10-17 בכרי נ' רשות האכיפה והגבייה
30 ((30.12.2018)).

31 במקרה דנן אין מחלוקת כי הרשות תיקנה את התקלה ביוזמתה כשנתיים קודם להגשת התובענה
32 ופרט לסכום בסך 18 ₪ לא נותרו חובות פתוחים במועד הגשת בקשת האישור. אם כן, פעולות המבקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 לא הביאו לשום שינוי בפעולות הרשות, להסדרה עתידית, השבת כספים, ביטול חובות קיימים וכיו"ב.
2 בהעדר קשר סיבתי בין פעולות המבקש לתועלת ממשיית כלשהי, אין מקום לפסיקת גמול ושכר טרחה.
3 16. המבקש טען כי על אף שהתובענה לא הביאה לתועלת "קלאסית" – היינו הפסקת הגבייה או
4 השבה, הגשת התובענה הביאה למעשה לתועלות אחרות – פרסום התקלה, חשיפת היקף נתוני הגבייה
5 ויצירת "הרתעה עתידית למשיבה לבל תותיר ע"פ שק"ד עצמוני גביה בלתי חוקית של תשלומי חובה
6 בכיסה ואם חלילה תתפס בכך, לבל תמנע חשיפת מידע הקשור בכך לתובע, לציבור ולביהמ"ש...".
7 זה המקום לציין כי המבקש לא הפנה לאף פסק דין שהכיר בפסיקת גמול ושכר טרחה רק בשל "פרסום
8 ההפרה" או "הרתעה עתידית" ועל אף שלא התקיים קשר בין פעולות המבקש ובין תיקון הטעות אצל
9 המשיבה – חוסר שגם בו יש ללמד על מידת הטרחה שהושקעה בהליך. מכל מקום, חיפוש עצמאי
10 העלה כי אכן הובעה בפסיקה עמדה דומה לעמדת המבקש גם לאחר מתן פסק הדין בעניין טיומקין.
11 כך לדוגמה בעניין אחים שרגאוי נפסקו גמול ושכ"ט על אף שהתובענה הייצוגית לא תרמה להפסקת
12 הגבייה. אולם באותו מקרה המשיבה לא חלקה על כך שיש לפסוק החזר הוצאות ושכ"ט וגם לא
13 הייתה מחלוקת "שבשל העדר מענה לפנייתה לא ידעה המבקשת, בעת שהגישה את התובענה ואת
14 בקשת האישור, שהמשיבה כבר חדלה מן הגבייה הבלתי חוקית...". בענייננו כאמור – המבקש כלל
15 לא טרח לברר מה עלה בגורל הפנייה המוקדמת ששלח, ואילו היה טורח היה מגלה כי אין צורך בהגשת
16 התובענה; כך גם לדוגמה בעניין ת"מ (מינהליים י-ם) 406/09 ספיר נ' חברת הגיחון בע"מ (3.2.2014)
17 נפסקו גמול ושכ"ט על אף שנעשתה חדילה ללא קשר לתובענה, אלא שגם שם מצא בית המשפט (כבי
18 השופט נועם), כי המבקש לא יכול היה לדעת כי המשיבה חדלה ביוזמתה מן הגבייה – לא במועד הגשת
19 הבקשה לאישור ואף לא במועד הגשת הודעת החדילה הלקונית.
20 בענייננו לא מצאתי שהתועלת מהפרסום גוברת על המחדל באי בירור הנתונים. כאמור, המצב
21 העובדתי בפועל שונה לחלוטין מזה שהוצג בבקשת האישור ולא נדרש מאמץ רב על מנת לברר את
22 העובדות לאשורן. עם זאת, המבקש בחר להגיש תובענה ייצוגית שנתיים לאחר שחויב ביתר,
23 כשהבקשה מבוססת רק על ענייננו הפרטני, על עילה שהתייתרה ועל קבוצה תיאורטית חסרת בסיס.
24 מדובר בסיכון שלקחו על עצמם המבקש וב"כ בדבר האפשרות שהתובענה תידחה ללא תגמול.
25 יצוין, כי על אף החשיבות שבמתן פומבי להתנהלות שלא כדין של הרשות, לעצם החדילה ולהיקף
26 גביית היתר – שאיני מקל בה ראש כפי שיפורט להלן, איני סבור כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה
27 וההוגנת להשיג מטרה זו של פומביות גרידא וספק אם מדובר בעילת השבה כנדרש על פי פרט 11
28 לתוספת השנייה לחוק (ר' גם פס' 27 לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות בעניין טיומקין,
29 שם נקבע שלא ניתן להגיש תביעה לסעד הצהרתי בתובענה ייצוגית נגד רשות). אין זה המקום להכריע
30 מהי הדרך בה צריך להלך מי שמבירור מקדים גילה כי הרשות גבתה ממנו גביית יתר שלא כדין אך
31 מאז חדלה מגבייה כזו מיוזמתה, אך נדמה כי למצער פתוחה בפניו הדרך להגיש תובענה אישית
32 במסלול המינהלי או האזרחי ואף פתרונות מחוץ לכותלי בית המשפט. לחידוד הדברים יובהר כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 בשונה מענייננו, מקום בו לא ניתן במאמץ סביר לגלות שאין מקום להגשת התובענה נדמה שאין לקבוע
2 כי התביעה הוגשה בניגוד לדין.

הכוונת התנהגות

3
4 17. לגופן של טענות המבקש בדבר התועלות השונות (תפוקה הרתעתית כהגדרתו), גם כאן יצוין
5 כי המבקש לא טרח להפנות לדברי חקיקה או פסיקה הקובעים הנחיות לרשות כיצד לנהוג במקרים
6 דומים, ואף לא טרח לציין בעצמו את דרך הפעולה הראויה בעיניו. מכל מקום, אתייחס להלן לטענות.

7 אשר להותרת הכספים בכיס הרשות – אכן העובדה שרשות ציבורית גבתה כספים שלא כדין, וכספים
8 אלו נותרים בכיסה ואינם מושבים לציבור היא עובדה צורמת. ברם, מדובר בהתנהלות מקובלת
9 שעוגנה באפשרות להגיש הודעת חדילה (ס' 9 לחוק). בענייננו, ה"חדילה" בוצעה למעשה ביוזמת
10 הרשות וללא קשר להגשת התובענה הייצוגית. מצאתי כי גם במקרה של חדילה ביוזמת הרשות, אין
11 חובת השבה. קביעת חובת השבה במקרה כזה עלולה ליצור תמריץ שלילי לרשות לאתר ולתקן תקלות,
12 שכן כאמור – אם "תמתין" הרשות לתובענה ייצוגית ורק אז תתקן את דרכיה, היא לא תהיה חייבת
13 בהשבה (השוו עניין **טיומקין** בפס' 25 סיפא לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות). עם זאת,
14 מצאתי כי ראוי שהרשות תבחן את אפשרות ההשבה. בחינה זו תכלול את מלוא השיקולים
15 הרלוונטיים כנדרש בדין המינהלי, כגון הפגיעה בקופה הציבורית ככל שמדובר בסכום משמעותי
16 שקיימת לגביו הסתמכות; במשאבים הנדרשים לביצוע ההשבה בפועל – לרבות איתור המשלמים
17 ביתר, חישוב הסכומים ובחינת האמצעים הטכניים לביצוע ההשבה; וכיו"ב. לדידי ראוי כי רשות
18 שגבתה שלא כדין סכומים מהציבור, לכל הפחות תיתן דעתה בדבר היקף הגבייה והפגיעה בציבור
19 ממנו נגבו הסכומים אל מול הפגיעה ברשות עצמה ובציבור הכללי אם יושבו הסכומים. אציין כי אכן
20 יש פעמים שהמדינה בוחרת להשיב את סכומי הגבייה ביתר גם ללא חובה מפורשת (ר' לדוגמה מהזמן
21 האחרון השבה בעקבות פשרה בייצוגית, על אף שהרשות עמדה על כך שלא נפל פגם בפעילותה - ת"צ
22 (מינהליים ת"א) 14569-05-18 **ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' מדינת ישראל** - רשות המיסים
23 (25.05.2021); בענייננו כאמור – הרשות הודתה כי נעשתה גבייה ביתר). עוד חשוב להוסיף כי על מנת
24 לזכות בהגנה מהשבה גם חדילה ביוזמת הרשות צריכה להיות חדילה מלאה כפי שהוכר בפסיקה –
25 היינו לא רק שינוי אופן הגבייה מכאן ואילך, אלא גם אי גביית תשלומי יתר שהוטלו אך טרם נגבו.

26 אשר לפרסום – כאמור, המבקש לא הפנה לחובה חוקית מפורשת לפרסום, ונדמה שכוונתו לחובה
27 הכללית של הרשות לפעול בשקיפות ובהגינות. מבחינת הפסיקה בסוגיה, עלה שאין זו פעם ראשונה
28 שהמשיבה מגלה טעות בחישוביה, ופועלת לתיקון התקלה ללא שקיפות. בעניין **אגרייה** תיקנה רשות
29 המסים ביוזמתה טעות שנפלה בחישוב סכומי קנסות במיסוי מקרקעין. באותו עניין נקבע בין היתר
30 כי "קיימת חשיבות רבה לכך שהרשות תפרסם בציבור, ובזמן אמת, דבר גילויין של טעויות שנפלו
31 במהלך פעולותיה, אם וככל שהן מתגלות, ובד בבד תודיע על כוונתה לתקן ועל הדרכים ולוחות
32 הזמנים שבכוונתה לעשות כן. סבורני כי זו לא רק חובתה של הרשות כנאמנה של הציבור, וכמי
33 שמחויבת לפעול בשקיפות, אלא שיש בכך אף להגביר את אמון הציבור ברשות כמי שמקיימת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1 ביקורת עצמית, מודה בטעויותיה ופועלת בהקדם האפשרי על מנת לתקן" (ר' דברי כב' השופט
2 בורנשטיין בת"צ (מינהליים מרכז) 8734-12-17 אגריה נ' מדינת ישראל רשות המסים, פס' 23
3 ((03.10.2018)). יצוין כי באותו עניין מצא בית המשפט שבקשת האישור תרמה גם בהיבט של פרסום
4 דבר הטעות ופסק גמול ושכ"ט. אולם לא ניתן להתעלם מכך שבאותו עניין רשות המסים לא חדלה
5 לחלוטין מהגבייה אלא לאחר הגשת בקשת האישור – אז הושלמו הפעולות לעדכון סכומים שהוטלו
6 לפני תיקון הטעות וטרם נגבו, וכן להשבת הגבייה ביתר. בענייננו – במועד הגשת בקשת האישור הייתה
7 רק הודעת קנס אחת שלא שולמה ולא נעשתה כל השבה. מכאן במקרה דנן התועלת מצויה רק בעצם
8 הפרסום ואין בכך די בהינתן האופן בו הוגשה התובענה.

9 אין לי אלא להצטרף לדברי כב' השופט בורנשטיין בעניין אגריה לעיל בעניין השקיפות. יצוין כי
10 הצורך בשקיפות ופרסום אף היווה את אחד הנימוקים לביטול חובת הפנייה המוקדמת (דנ"מ מי
11 הגליל, פס' 46 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות). זאת ועוד, פרסום כזה היה מונע את ההליך דנן
12 והליכים דומים נוספים. אמנם במקרה הזה מצאתי כי המחדל של המבקש באי בירור העובדות גובר
13 על העדר הפרסום, אולם לא מן הנמנע כי פרסום בזמן אמת יוכל למנוע גם מקרים אחרים שיוגשו
14 בסמיכות לגביית היתר ובהתבסס על תשתית מוצקה. אם כן, פרסום מפורט של "חדילה עצמית" אף
15 יביא לייעול ההליכים המשפטיים ולמניעת תביעות מיותרות. משיקולים אלו, כמו גם העובדה כי על
16 אף שפסק הדין בעניין אגריה ניתן נגד רשות המסים אך היא לא השכילה לנהוג בשקיפות בנוגע
17 לתקלה מושא התובענה דנן, לא מצאתי שיש לפסוק הוצאות לטובת המשיבה.

שיקולים נוספים

18
19 18. בנוסף לשיקולים המפורטים לעיל, הבאתי בחשבון את העובדה שמקור גביית היתר היה
20 בתקלה שנגרמה בשל טעות אנוש ולא במדיניות המשיבה; שמדובר בגבייה למשך זמן קצר שהיקפה
21 מצומצם והרשות אף יצאה "מופסדת" כיוון שסכום גביית החסר גדול מסכום גביית היתר; ואת
22 העובדה שהגמול ושכר הטרחה משולמים מכספי ציבור.

סוף דבר

23
24 19. הבקשה לאישור תובענה ייצוגית נדחית.
25 20. אין צו להוצאות.

26
27 ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"א, 02 יולי 2021, בהעדר הצדדים.
28

29 אליהו בכר, שופט, סגן הנשיא
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 56225-01-20 אברהמוביץ נ' מדינת ישראל

1

2

